

הגיזרה המזרחית/הלל כהן

האם הרוחנית

במוקד-להגנת-הפרט מכינים שתי תביעות נגד מתנחלים מהר חברון. האחת נגד הנערים שהרגו את אביתורכי והשנייה נגד מתנחלת אנונימית

הכאת ערכים במקל, כפי שעשו נערי בית-חגי, אינה תופעה חדשה בחברון וסביבתה. במקרה האחרון, שבו הגיעו הרברים לכדי מותו של הקורבן, עצרה המשטרה את המעורבים, והתיק "נתפר" מהר יחסית. כך גם במקרה של רוכבי הסוסים. במקרים שבהם התו-צאות היו פחות קשות לא תמיד פעלה המשטרה כנחישות (כניגוד לטענות המקובלות מצד המתנחלים).

השבוע פנו בני משפחת אביתורכי, ההרוג מבית-חגי, אל המו-קד-להגנת-הפרט בבקשה שיכינו עבורם תביעה אזרחית נגד הורגי אביהם ונגד האחראים עליהם במוסד ואולי גם במשרד העבודה וה-רווחה. במקרה, מגיש בימים אלו המוקד עתירה לבג"ץ נגד מקרה אחר, משנת 1995, שבו הוכו ילדים ערכים במקל, לטענתם, על-ידי מתנחלת מבית-הרסה שבחברון. התיק הוא נסגר על-ידי המש-

טרה מחוסר ראיות, כניסוחה, והעתירה היא נגד המשטרה, שלא מאפשרת לבני משפחת יגמור מחברון לקבל את כל החומר מתיק החקירה בעניינם, כרי שיוכלו להגיש תביעת-נזיקין אזרחית.

על-פי העתירה, התקיפו מתנחלים את וצאל יגמור ושני ילדיה, האחר בן שלוש והשני בן 15, בלב חברון, בסוף מרץ 1995. בין המי-תקיפים היתה אשה. אחרי שנתנה יגמור את עדותה כמשטרה, הראה לה שוטר תמונות של נשים שונות, והיא זיהתה את האשה שהיכתה את ילדיה במקל. "זיהיתי אותה כי ראיתי אותה באירוע שהיה בערך 15 דקות", אמרה בעדותה כמשטרה. "היא לבשה אז בגדים כהים וכובע על ראשה".

הזיהוי לא הספיק לתביעה המשטרית, שסברה כי אין בידיה ראיות מספיקות להעמיד לדין את האשה. תושבת יהודיה אחת מחברון זומנה לחקירה, ענת (היורקת) כהן (לא ברור אם היא האשה שזיהתה יגמור), ואמרה כי אינה בטוחה שהיתה בחברון באותו יום. החקירה הסתיימה בנקודה זו.

עכשיו רוצה יגמור להגיש תביעת-נזיקין נגד האשה שהיכתה את ילדיה, ולשם כך פנתה למוקד, שקיבל מהמשטרה את העדויות שגבתה. אולם המשטרה סירבה להעמיד לרשות המוקד את שאר החומר, ובכלל זה תוצאות מיסרר וזיהוי התמונות. בעתירה שהכין המוקד נטען שאי מסירת החומר נגועה בחוסר סבירות ושרירות-לב שמובילים לאבסורד, ובית-המשפט העליון יצטרך לקבוע אם רשאית המשטרה למנוע מבעל עניין לקבל את תיק החקירה בע-ניינו.